

॥ श्री ॥
॥ गुरुवष्टकम् ॥

शरीरं सुरूपं तथा वा कलत्रं
यशश्चाकृचित्रं धनं मेरुतुल्यम्।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरंघ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥३॥

सुंदर देह नि सुरूप पत्नी
मोहक यश अन् अफाट धनही।
गुरुपदी मन ना जेवर जडके
कस्पट कस्पट नोवर सारे ॥

2 आरोग्यसंपन्न, सुदृढ, देखणे व कमनीय शरीर
मिकाळे. सुंदर व सुडौल पत्नी लाभली. इष्ट
3 लागण्यासारखे यश मिळाले. डोंगराएवढ्या
धनाच्या राशी संपादन केल्या आणि मन जर
4 श्री गुरुचरणाशी सुस्थिर नसेल तर या लग्नाच्या
काय उपयोग इ त्याने कितीसे सुख कमिले!
5 जन्म मरणाच्या फेसातून सुरका होईल का? पुढे काय?
खरं म्हटलं तर भौतिक सुखाचीच अपेक्षा
6 करणाऱ्यांना या सर्व गोष्टी कामत्या म्हणजे
आयुष्याची इतिकर्तव्यता वारू शकते. मात्र या
लग्नाच गोष्टी काही काळपर्यंत सुख देऊ शकतात
परंतु शाश्वत सुख नाही देऊ शकत! आज
लग्नाचे सुरखे दिसणारे शरीर तर रोज बदलणारे
आहे. बघता बघता ते वृद्ध होईल आणि काळांतराने
मृत्यु त्याला गिळकृत करेल. पत्नीचे सौंदर्य देखित
फसवे आहे. त कायच दिवणार नाही.
गात्रे शिथिल होतील. कदाचित यशाचा
उतरती कळा लागेल. आज ज्या संपत्तिये!
मला अभिमान आहे तो उद्या माझ्या

धरातून निघून जाईल. म्हणजेच ज्या गोष्टी
मिळवण्यासाठी मी खटायच केला त्या सर्वच
नाशिवंत आहेत आणि शिवाय त्या चिरंतन सुख
मिळवून देणाऱ्या नाहीत. मात्र श्रीगुरु प्रसन्न
10 ज्ञाने नश्य या जन्ममरणाच्या फेऱ्यातून सुटका
होव्याची शक्यता आहे. मात्र भौतिक सुखांच्या
11 नादात मी जर का गुरुचरणांना वंदन केले नाही
तर हे सर्व व्यर्थच आहे. यांचा काही उपयोग नाही.

कलत्रं धनं पुत्रपौत्रादि सर्वं

गृहं बान्धवाः सर्वमेताद्ये जातम्।

मनश्चेन्न लभं गुरोरंधिपद्मे

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम्॥

पत्नी वैभव मुले नि बाळे

कुडंब घर हे सर्व मिळावे।

गुरुपदी मन ना जोवर जडवे

कस्पट कस्पट तोवर सारे ॥ २॥

मनाजोगली पत्नी मिळाली. सर्व प्रकारचे ऐश्वर्य

6 सदगुणी मुले, लका लावणारी नानवंद, भरपूर

प्रशस्त असे घर, जीवाला जीव देणारे नातेवाईक

हे सर्व मिळणे हे पुरेसे आहे का? तर नाही.

जर मन सदगुरूंच्या चरण कसबाशी जोडले

गोळे नसेल तर ह्या सर्वांचा काय उपयोग? या

सर्वांची परिणति कशात होणार आहे? नक्की

कोणते सुख मिळणार आहे? पुढे काय?

गूणानि ज्ञानं आणि गिरानि अज्ञानम्
अशी गुरु शब्दाची व्युत्पत्ति आहे.

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				
S	M	T	W	T	F	S

षडङ्गादिवेदो मुखे शास्त्रविद्या

कविवादि गद्यं सुपद्यं करोति।

मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥७॥

वेदोची सवा अंगे आहेत. शिक्षा, कथ्य, व्याकरण,
 धेय, निरुक्त, ज्योतिष। तसेच षड शास्त्रे म्हणजे
 योग, न्याय, साख्य, वैशेषिक, पूर्वमीमांसा, अजर
 मीमांसा आहेत. या सर्वांचा अभ्यास करण्यासाठी
 विकल्प बुद्धिमत्ता व एकमत्ता आवश्यक आहे.
 परंतु ज्या विद्वान म्हणताचे हे सर्व ज्ञान अगदी
 मुखामध्ये असेल. अगदी जिह्वेवर सरस्वती असेल.
 किंवा गद्य पद्य रचनेसाठी शब्दांवर प्रमुक्त असेल.
 त्यासाठी लागणारी प्रतिभा सर्वेव जागृत असेल. या
 रचनांसाठी लागणारे कौशल्य अंगी असेल. अशा
 घोर महत्त्वाला आपण निश्चितच ज्ञानी समजत
 असतो. परंतु हे सर्व असूनसुद्धा जर मन
 गुरुच्या चरणकमलाशी सुस्थिर नसेल तर या
 सगळ्याचा उपयोग नरी काय? त्याने लिहिलेले ज्ञान
 होईल का? मोक्षाचा मार्ग सापडेल का? पुढे काय?

विदेशेषु मान्यः स्वदेशेषु धन्यः

सदाचारवृत्तेषु मनो न चान्यः।

मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥७॥

व्यवसायातीत कीर्ति वरादिशोना पसरली. परदेशात

नाव लौकिक संपादन केला. स्वतःच्या

देशात देखील सरा कीर्ति मिळवली

मान मरानर-संपादन केला. इतकेच

नाही तर सदाचरण आणि सद्गुणी

या सदगुणोंचा जरी विचार केला तरी याच्या
तेडीचा कोणी आदळणार नाही. इतका ज्याचा
लौकिक आहे. पण जर का मन सदगुणंच्या चरणाशी
लीन झालेले नसेल तर या स्वर्गाचा उपयोग तरी
काय? त्याचे कृतार्थता काय? सर्वज्ञता प्रथम
होईल का? अर्थदत्त येईल का? पुढे काय?

इमामण्डले भूपभूपालवृन्दः

सदा सेविनं यस्य पादारविन्दम्।

मनश्चेन्न लगेनं गुरोरंघ्रिपद्मे

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥१॥

इमा हे पृथ्वीचेच नाव आहे. समसभारांनी
वेदकाली ही मंडळाकार पृथ्वी आहे. या पृथ्वीवरील
सर्व लहान मोठे राजे, महाराजे, सम्राट यांनी
अत्यंत सन्मान देऊन, अत्यंत नम्रतेने पादपूजा जरी
केली तरी तेवेदचे पुरेसे आहे का? त्याचे काय
होणार? जर मनाला गुरुचरणसेवेचा ध्यास लागला
नाही तर शाश्वत वधाची प्राप्ती काही होणार नाही
आणि जर आत्मज्ञान होणार नसेल तर या स्वर्गाचा
काय उपयोग? प्राप्ति नसेल तर पुढे काय?

यशो मे गतं दिक्षु दानप्रतापान्

जगद्वसुः सर्वं करे यत्प्रसादान्।

मनश्चेन्न लगेनं गुरोरंघ्रिपद्मे

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥६॥

नोकरी, व्यवसाय उद्योगा यामध्ये अमाप
कीर्ति समजा मिळाली भाणी यशाळा अजय
दिशाले बंधन उरले नाही. त्यात दानधूर
वृत्तीमुळे भरपूर प्राप्तिचा मिळाली.

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				
S	M	T	W	T	F	S

नावाका इतके वजन प्राप्त होने की याचना
 कृपेमुके कोणाकही कोणही वस्तु हस्तगत करता
 9 यउ शकते. अशक्य असे काही उरकेच नाही. असे
 10 जरी शकते तरी गुरुचरणकमलापारी जर अर्धाभावा
 नसेक तर या सर्वांचो किंमत शून्यच समजावी.
 कारण गुरुकृपेशिवाय सर्व व्यर्थच आहे.

न भोगे न योगे न वा वजिराजो
 न कान्तामुखे नैव विनेषु पथितम् ।
 मनश्चेन्न लग्नं गुरोरंघ्रिपद्मे
 ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥

अत्यंत संकुचित अशा कामनांपासून आता
 2 आचार्य आपल्याका व्यापकतेपर्यंत नेत आहेत.
 3 शरीरपासून सुरु झालेला हा प्रवास नंतर
 4 पत्नी, पैसा, यश कीर्ति पर्यंत पोहोचतो. त्यानंतर
 5 नातेवाईक, विद्यार्थ्यास, ज्ञान-विज्ञान, व्रत मान्यता,
 6 प्रासिद्धी, सत्कार, मान सन्मान, सिद्धी इथपर्यंत
 येउन पोहोचतो. परंतु हे सर्व प्राप्त होउनसुद्धा
 जर गुरुकृपा लाभली नाही तर या भौतिक
 समृद्धीका काहीच अर्थ उरत नाही.

आता मात्र वार्याक लूझमाच्या दिशेने सुरु
 होते. एखाद्या कोणी खरोखर विरक्त झालेला कदाचित्त
 म्हणेत की मला अना कशाचाही मोह उरला नाही. माझे
 मनु आता विकासी भागानही रमत नाही किंवा धनयोग
 पुत्रयोग यांचीही अभिलाषा करत नाही. धोड्यांनी मुक्त
 अशा रथांचीही मला अपेक्षा नाही. इतकेच नव्हे तर
 पत्नीच्या सुंदर मुखकमलाची वा भरपूर
 धनाची इच्छा करत नाही. हे सर्व खरे असलेक
 तरी असे चित्त गुरुचरणगारी जोडके गेले
 नाही तर काय उपयोग! वैराग्याला सुखा

FEBRUARY '14							
3	4	5	6	7	8	1	2
10	11	12	13	14	15	16	9
17	18	19	20	21	22	23	10
24	25	26	27	28			11
M	T	W	T	F	S	S	

विवेकाची साथ हवी आणि त्यासाठी गुरुकृपा हवी. आणि दुसऱ्या अंगाने विचार केला तर जे नाशिवंतच आहे अनित्य आहे त्याविषयी असणाऱ्या वैराग्याची किंमत ती किती? असे वैराग्य क्षणिक असू शकते. ते टिकून रहाण्यासाठी विवेक हवा.

अरण्ये न वा स्वस्य वृद्धे न कार्ये
न देहे मनो वर्तते मे त्वनर्घे।

मनश्चेन्न कर्म्म गुरोराधिपद्मे

ततः किं ततः किं नतः किं ततः किम् ॥१॥

आता त्यापुढची पायरी सांगितली आहे. आता अर्थानही समाधान लाभत नाही वा घरातही मन रमत नाही. कोणत्याही कार्यात समासमारंभाने आता रस वाटत नाही आणि माझ्या या अमूल्य शरीरा विषयी आस्था उरली नाही. परंतु या सर्व गोष्टी असल्या तरी गुरुचरणांची ओढ लागली नाही तर या वैराग्याचाही काही उपयोग नाही. गुरुकृपा शिवाय कशाकाय काही अर्थ नाही.

गुरोस्त्वंकं यः पठेत्पुण्यदेही

यतिभूपतिर्ब्रह्मचारी च गोही।

कर्मतः वाञ्छितार्थं यदं ब्रह्मसंज्ञं

गुरोर्भक्तवाक्ये मनो यस्य कर्म्मनाम् ॥ १॥

जे महापुरुषवान् संन्यासी, सम्राट, ब्रह्मचारी वा गृहस्थ या श्रीगुरु अष्टकाचे नित्य पठण करिते व श्रीगुरुंच्या मुखानून आलेल्या वाक्यांचे अर्थवंदना करिते त्यांचा 'ब्रह्म' या अपेक्षित परमपुरुषाच्या, निमित्त प्रती होईल.

	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				
S	M	T	W	T	F	S